

Anjel Prichádza

V skorých ranných hodinách 'Raven' utiekla hradnej stráži a ocitla sa v lese, na nenápadnom mieste, ktoré vybrali. Stála pod stromom a čakala, keď za ňou zašramotilo lístie. Otočila sa a tam stál on, Angelus.

„Priniesla si to? Bol s tým problém?“ „Skoro si ma nevšimli, až na konci, ale to už som bola preč.“ Podala mu obradnú dýku s vyrezávanou rukoväťou a malými zafírmami. „Tak teraz môžeme ísť na Mount Shoreley a vyslobodiť ma z tohto stavu.“ Angelus bol zakliaty a vyslobodiť ho mohla len žena, obradnou dýkou z najväčšieho mesta v krajine Asoret a vetou v zvláštnom neznámom jazyku. Vydali sa na cestu, ktorá bola väčšinu času kludná a bez pocestných, no pár kilometrov od Mount Shoreley narazili na stráže.

„Kam ste sa vybrali? Táto hora je nedostupná, natrvalo.“ „Bude, aj ak vám dáme toto?“ 'Raven' nadvihla mešec peňazí na úroveň očí. „My sme vás tam nepustili.“ Zobrali mešec a naši protagonisti sa vybrali na vrchol hory. „Tak, aké je tvoje pravé meno? Raven to určite nie je.“ „Chápem, že ťa to zaujíma, ale nedozvieš sa to.“ Pozrela sa na neho a usmiala sa. Už bol skoro súmrak, keď došli na miesto.

„Pamätáš si tú vetu?“ „*Daemones inferi ei potestate suam reddunt*.“ „Fajn, dýku?“ vytiahla ju z vrečka plášťa a ukázala mu ju. „Môžeme začať?“ Nepatrne prikývol, ponúkol jej ruku, opatrne zdvihla dýku a bodla. Dýka zanechala bodnú ranu na dlani. Raven vyslovila formulu: „*Diabolus angelus ex hoc erit*.“ 'Raven' už v hrade zistila, že Angelus je démon a tak z hradu ukradla aj knihu, v ktorej sa písalo, ako ho zmeniť na anjela, očividne kniha neklamala, keď mal zdesený výraz na tvári. „A to moje meno je Aurora.“ „Aurora. Pekné meno... pre zradcu.“ „Ty si ma chcel oklamať. Čakal si, že som taká naivná?“ mierne sa pousmiala. „Bude sa ti páčiť život anjela.“ A s tým odišla. Angelus ostal ohromene stáť, nečakal, že sa jeho život takto zmení v priebehu okamihu. Poznal len život démona, netušil ako žijú nebeské tvory, ale zistí to...

Alexandra Filipáková, 1.B